

etimologia indoeuropea (sorotàptica o cèltica): scr. *bhandate* 'és exalçat', irani gàtic *Bandva-* 'ésser diabòlic'. Per a *Campdevànol* trobarem aquí una associació que forniria un ètmon, quasi igual en forma, i ben combinable semànticament com a nom d'una divinitat pre-romana.

Puix que *Band-* era sorotàptic, això mateix eren les *Kantas Niskas*, les deesses fontícoles, que s'han documentat des dels Balcans fins a Provença i al Cantàbric, i que tenim en els ploms sorotàptics d'Arles (no gaire lluny al NE. de Campdevànol): *EntreDL* II, 187, i 228-9. Si allí hi ha *KANTA NISKA* 'santa goja', aquí tindriem *KANTA-BÁNDA-LE* 'lloc de la santa dea Tutela'. El canvi fonètic de **Cantavàndal* en *Camde-vàndal* era també imminent per l'etimologia popular (segons *Campdeparets*, *Campdàsens*, *Campdorà* etc.). Aquí no hi hauria, de postulat ex-profés, més que l'addició de *-LE*; i aqueixa és una terminació ibèrica o celtibèrica, que trobem afegida a molts *NLL* pre-romans del NE. hispànic: EGÓSALE (> *Gósol*, art. infra), en lloc de l'*Eγώσα* de Ptolemeu, *GÚDA-LE*, *Gúdar*, aquità *Asule* (*EntreDL* II, 136), i *BANDA-LE*, sumat amb altres sufixos, en *Bandaliés*, *Bandalisque*.

En conclusió aquesta etimologia pre-romana del tipus *B) b)* és també convincent en grau sorprenent, potser tant com la personal germànica *A)e) WANDAL-WANDALI* [filius] > *g(u)anda(l)vándal* (contaminat per *Camp*). A qui prefereixi la germànica (m'hi inclinaria també jo, però amb molta reserva) a penes podrem reconèixer-li que té una mica menys d'element suposat, i en algun detall fonètic esdevé menys fàcil llavors l'hapax parònim del Lluçanès (nota 5).

¹ És evident que es tracta d'un error de còpia en lloc de *Awandali*, on el copista prengué el primer braç de la *w* per una *i*, i la resta per una *r*; hi ha bastantes errades comparables en aquest manuscrit, p. ex. *Animantias* per *Armancias* (única forma documentada, fora d'allí, on va tornar a confondre la *r* amb una lletra semblant. — ² Per escapar-se'n *AlcM* ha de recórrer a un petit trucatge: canviar la grafia de 979 en *de vanalo*, però en el manuscrit hi ha una *a*, com hem vist. — ³ En efecte *vē* era «mansion, house; temple, sanctuary» (Zoega) «byggja *vē* goða: to dwell in the houses of the gods», que Falk-Torp II, 1376, expliquen com la forma germana de l'ags. *wēoh* 'ídol pagà', gòt. *weihs* 'sant', 'sagràt', i verb *weihan* 'consagrar' = al. *weihen*. — ⁴ En germ. *Wandalgaud*, ja S. VIII (*Polypt. Irminonis*: Först. 1520). En català és en massa: un *Guandalgaude* apareix en un doc. de Vilatorra (Vic), ben pròxim al nostre *NL*, a. 950 (Junyent, *Dipl. Cat.*, *Vic*, § 264). Encara més veí i com a nom d'un fundador d'església: *Wandalgaude*, que junt amb el seu oncle Wisand ha bastit la de Vall de Bianya i la fa dotar l'any 958 (Villan., *Vi. Lit.* XIII, 249.9, 250.1). En els docs. del bisbat de Bna.: *Guandilgaudes* a. 965, *Guandalgaude* 1068, *Guannalgod* 1043, *Guadelgaudus* 1023 (Aebischer, *Onom. Cat.* § 11). ⁵ Hi hagué un parònim que crec explicable en forma semblant, si bé el fet de ser un hapax obliga a

deixar en termes una mica vagues, o elàstics, l'enllaç de la forma, i de la seva interpretació, amb la de Campdevànol. Una *Villa davandalis* a St. Boi de Lluçanès, en una venda de l'a. 969 de «terras in comitatu Ausonae, in ape. Sti. Baudilii, in villa que dicunt *davandalis*» (Udina, *ElArch. Cond.* Ss. IX-X, § 170, p. 341). Interpreto *VILLA WANDALWÁNDALS*, reduït a *Villa-davandal(i)s* per haplogia de *vi-wan-wan*. Doc. que ja havia publicat (amb text igual) Monsalvatje. St. Boi de Lluçanès és 18 k. dret al Sud de Campdevànol, per tant no es tracta de Campdevànol mateix.

CAMPDORÀ

Poblet a l'esquerra del Ter, agr. a Celrà, entre aquest poble i Girona.

PRON. MOD.: *kandurà* 1920 (a Parlavà, Vilopriu i Girona, Casac.); id. 1964, a Medinyà (XLIV, 168).

MENCIONS ANT.: 922 *Campo Taurane* (*Esp. Sagr.* XLIII, 396) 1019 *Campdorran* (Villan., *Vi. Lit.* XII, § 30); 1148, *Campodaurano* (*BABL* IV, 184); 1054 *Campo Tanrari* (*BABL* III, 328), 1182: *Campdorano* (Alsius, p. 116); 1278: *Elicsendis de Campo Daurano*, en doc. de Bna. (*Hom. Rubió i Lluch* II, 533); 1359: *Campdora* i *Campderan* citats tots dos pel cens de Pere III (prop de Celrà) (*CoDoACA* XII, 102 i 112); 1362 i 1379, *Campdorano* (Alsius).

HOMÒNIMS O PARÒNIMS: En un doc. de la rodalia de Bna., on es parla d'un *maell* o escorxadador, s'esmenta una localitat veïna amb nom *Campderà* (*BABL* XI, 306); també en un text de 1378 referent a aquells passatges (en una còpia o extret del S. XVIII): «rech cubert que, per dins Ciutat, venia fins al Pont den *Canderà*, que causava que aquelles partidas del Portal Nou eran desabitadas» [on en pot o no ser afegit tardà] (CCandi, *Mi. Hi. Cat.* I, 194).

En docs. dels masos de Vilallonga de Ter, dels quals em dóna extrets Mn. J. Pascual, figura en cat. l'a. 1613: «terras de *Campduran* ajacents d'un *camp al Planduran*»; el qual veig també en un de 1567: «lo camp de *Pla Duran*», citat junt amb *Cortal de Pla Duran* i *Puig de Pla Duran*.

El cognom *Campdurà* que *AlcM* troba en un poble de l'Emp., i a Bna. el retrobo a Tuïr, en la variant *Campdorà* (xxvii, 81.3).

ETIM. Aebischer, *Top.* 9, vol relacionar-ho amb un NP germ. *Toro* (Först. 418), i amb *Taurellus* NP de docs. cat., concloent «probable que *Toro* ait subi l'influence du lat. *Taurus*»; que *AlcM* prova d'adobassar dient: «del *Campo Taurani* (NP germànic?)». Ja veig rebutjar aqueixos mals mètodes en *DECat* (II, 463):

«¿Com pot venir d'un TAURANI NP, que certament hauria conservat la T- sense sonoritzar? molt més em recorda *Duran*. Puix que *Campdorano* i anàlegs són generals des del S. XI, llevat un cas de 1054 que es revela com a còpia defectuosa per la visible errada *Tanrari*; la data de la grafia *Campdorande* 1019 és amb poca diferència tan antiga com la de *Campo Tau-*